

การทดสอบเพื่อจัดระดับความสามารถ
นักดนตรีเป็นรายบุคคล เหล่าทหารดุริยางค์
ภาคปฏิบัติและภาคทฤษฎี

ระดับที่ 1 - ระดับที่ 3

กองดุริยางค์ทหารบก

โครงการทดสอบเพื่อจัดระดับความสามารถของนักดนตรีเป็นรายบุคคล

เหล่าทหารดุริยางค์

๑. หลักการและเหตุผล

กองดุริยางค์ทหารบก เป็นเหล่าสายวิชาการเหล่าหนึ่งของกองทัพบก มีหน้าที่ วางแผน อำนวยการ กำกับ การดำเนินการเกี่ยวกับการฝึก และศึกษาวิชาการดนตรีให้กับกำลังพลเหล่าทหารดุริยางค์ พัฒนาการ วิชาการดนตรี ปฏิบัติการแสดงดนตรีของกองทัพบก การแสดงดนตรีในงานพระราชพิธีต่างๆ รวมทั้ง ปฏิบัติการแสดงดนตรีเพื่อสนับสนุนหน่วยทหาร และส่วนราชการอื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย และในปัจจุบันกองดุริยางค์ทหารบก มีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาคุณภาพ และเสริมสร้างความรู้แก่นักดนตรีในทุกด้าน เพื่อเป็นการจัดระดับมาตรฐานการบรรเลง พัฒนาฝีมือ และเสริมสร้างความรู้ความสามารถของนักดนตรีใน กองดุริยางค์ทหารบก ให้เป็นแนวทางเดียวกัน ตลอดจนได้มาตรฐานสากล อันจะนำไปสู่ประสิทธิภาพการ ปฏิบัติภารกิจดนตรีของกองดุริยางค์ทหารบกที่สูงขึ้น

๒. วัตถุประสงค์

- ๒.๑ เพื่อพัฒนามาตรฐานการปฏิบัติเครื่องดนตรีในแต่ละประเภทให้สูงขึ้น
- ๒.๒ เพื่อทดสอบความรู้ ในภาคทฤษฎี และพัฒนามาตรฐานความรู้

๓. เป้าหมาย

- ๓.๑ การปฏิบัติภารกิจทางดนตรีของกองทัพบกมีประสิทธิภาพสูงขึ้น
- ๓.๒ กำลังพลนักดนตรี ทั้งในส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค มีการพัฒนาฝีมือการปฏิบัติเครื่องดนตรี และ ความรู้ในภาคทฤษฎีอย่างต่อเนื่องไปสู่ระดับที่สูงขึ้นตามมาตรฐานสากล
- ๓.๓ ดย.ทบ. มีขอบเขต และรายละเอียด รวมทั้งกรรมวิธีในการทดสอบเพื่อจัดระดับความสามารถ กำลังพลนักดนตรีที่มีมาตรฐานสอดคล้องกับมาตรฐานสากล

๔. วิธีดำเนินการ

- ๔.๑ ดำเนินการ โดยคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิของเหล่าทหารดุริยางค์ โดยแบ่งมาตรฐานการทดสอบ ออกเป็น ๓ ระดับ
- ๔.๒ กำหนดช่วงเวลาทดสอบ ปีละ ๒ ครั้ง
- ๔.๓ รายละเอียดในการทดสอบเป็นไป ตามผนวก ก. ขอบเขตและรายละเอียดการสอบเพื่อจัดระดับ ความสามารถทางดนตรี ภาคปฏิบัติ และทฤษฎี
- ๔.๔ ประกาศนียบัตรรับรองผลการทดสอบ ตามผนวก ข.
- ๔.๕ เครื่องหมายแสดงระดับความสามารถ ตามผนวก ค.

๔.๖ ความหมายของเครื่องหมายแสดงความสามารถทางดนตรี ตามผนวก ง.

๔.๗ วิธีระดับเครื่องหมายแสดงความสามารถทางดนตรี ตามผนวก จ.

๕. งบประมาณ

- ใช้งบประมาณของ คย.ทบ.

๖. ผู้รับผิดชอบโครงการ

- คย.ทบ.

๗. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๗.๑ มาตรฐานการปฏิบัติภารกิจทางดนตรีของกองทัพบกที่มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

๗.๒ กำลังพลนักร้องเหล่า คย. มีการพัฒนาขีดความสามารถทางดนตรี ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ

ผนวก ก.

ขอบเขต และรายละเอียดการสอบเพื่อจัดระดับความสามารถทางดนตรี

ภาคปฏิบัติ และภาคทฤษฎี

สำหรับ

เหล่าทหารดุริยางค์

ตอนที่ ๑

กล่าวทั่วไป

๑. ความมุ่งหมาย

เอกสาร ขอบเขต และรายละเอียดการสอบเพื่อจัดระดับความสามารถทางดนตรี ภาคปฏิบัติ และภาคทฤษฎีนี้ กำหนดขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการทดสอบกำลังพลเหล่าทหารดุริยางค์ เพื่อให้มีการพัฒนาความรู้ในภาคทฤษฎี และพัฒนาฝีมือการบรรเลงในภาคปฏิบัติ อันจะนำไปสู่การปฏิบัติภารกิจทางดนตรีของกองทัพกที่มีประสิทธิภาพ

๒. วัตถุประสงค์ของการทดสอบเพื่อจัดระดับความสามารถ

๒.๑ เพื่อพัฒนามาตรฐานการปฏิบัติเครื่องดนตรีในแต่ละประเภทให้สูงขึ้น

๒.๒ เพื่อทดสอบความรู้ในภาคทฤษฎี และพัฒนามาตรฐานความรู้

๓. ขอบเขตการทดสอบเพื่อจัดระดับความสามารถ

๓.๑ วิชาดนตรีสากลและดนตรีไทย ภาคปฏิบัติ

๓.๒ วิชาดนตรีสากลและดนตรีไทย ภาคทฤษฎี

๔. ความรับผิดชอบ

เป็นความรับผิดชอบของผู้บังคับหน่วยที่มี มว.ดย. บรรจุอยู่ในสังกัด โดยจัดให้มีการเตรียมตัวฝึกซ้อม เพื่อเข้ารับการทดสอบ ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด สำหรับการทดสอบและการประเมินผลดำเนินการ โดย ดย.ทบ. ในฐานะเหล่าสายวิทยาการ

ตอนที่ ๒

การจัดกำลังพลรับการทดสอบ

๕. ให้ ดย.ทบ. และ มว.ดย. สังกัด มทบ., จทบ. และ นขต.ดย.ทบ. จัดกำลังพลเข้ารับการทดสอบ โดยความสมัครใจ ห้วงเวลาการทดสอบใช้ระยะเวลา ๒ วัน และเปิดทำการทดสอบ จำนวน ๒ ครั้ง ต่อปีในเดือน ก.พ. และ ส.ค.

ตอนที่ ๓

การเตรียมการทดสอบ

ส่วนที่ ๑ เรื่องที่ทำการทดสอบ

๖. **เรื่องที่ทำการทดสอบ** คย.ทบ. เป็นผู้กำหนดหัวข้อในการทดสอบมีรายละเอียด ดังนี้

- ๖.๑ ภาคปฏิบัติดนตรีสากล
- ๖.๒ ภาคปฏิบัติดนตรีไทย
- ๖.๓ ภาคทฤษฎีดนตรีสากล
- ๖.๔ ภาคทฤษฎีดนตรีไทย

ส่วนที่ ๒ ภารกิจของผู้เข้ารับการทดสอบ

๗. **การทดสอบทั้ง ๒ ภาค** คณะกรรมการพัฒนาฝีมือนักดนตรี คย.ทบ. เป็นผู้กำหนดขอบเขต ภารกิจของผู้เข้ารับการทดสอบ ก่อนเข้ารับการทดสอบจำเป็นต้องมีการฝึกในเรื่องต่อไปนี้

๗.๑ ภาคปฏิบัติ

- ๗.๑.๑ ฝึกการบรรเลงบันไดเสียง และองค์ประกอบดนตรีสากล
- ๗.๑.๒ บทเพลงทางเทคนิคดนตรีสากล
- ๗.๑.๓ บทเพลงที่สอดคล้องกับภารกิจดนตรีสากล
- ๗.๑.๔ การปฏิบัติโน้ตทันตาเห็นดนตรีสากล
- ๗.๑.๕ การบรรเลง ประเภทของบทเพลงดนตรีไทย
- ๗.๑.๖ การบรรเลงหน้าทับดนตรีไทย

๗.๒ ภาคทฤษฎี

- ๗.๒.๑ ทฤษฎีดนตรีสากล
- ๗.๒.๒ โสตประสาท
- ๗.๒.๓ ความรู้ทั่วไปทางดนตรีไทย

ตอนที่ ๔

คณะกรรมการในการทดสอบ

ส่วนที่ ๑ การแต่งตั้งคณะกรรมการ

๘. **คณะกรรมการพัฒนาฝีมือนักดนตรี คย.ทบ.** จะแต่งตั้งคณะกรรมการด้านเทคนิคในการทดสอบ เพื่อจัดระดับความสามารถนักดนตรีเป็นรายบุคคล จาก นายทหารสัญญาบัตร คย.ทบ. ซึ่งสำเร็จการศึกษา

๘.๑ วางแผน ควบคุม อำนวยความสะดวก กำหนดวิธีการทดสอบ และกำกับดูแลการทดสอบให้เป็นไปตาม วัตถุประสงค์

๘.๒ กำหนดรายละเอียดหัวข้อในการทดสอบ ตามแนวทางการประเมินผลและเกณฑ์การให้คะแนน

ส่วนที่ ๒ คำแนะนำ สำหรับกรรมการ

๘. ให้ศึกษาวิธีปฏิบัติ ในการทดสอบให้เข้าใจในแนวทางอันเดียวกัน ทำความเข้าใจกับปัญหาและแนวทางการให้คะแนน ตามแนวทางในการประเมินผลอย่างถูกต้องชัดเจน เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมต่อผู้เข้ารับการทดสอบอย่างเท่าเทียมกัน

ส่วนที่ ๓ การเตรียมการของคณะกรรมการ

๑๐. ก่อนการทดสอบ คณะกรรมการต้องแจ้งบทเพลง และรายละเอียดที่จะใช้ในการทดสอบ รวมทั้งแนวทางในการทดสอบและให้คะแนนในแต่ละภาค ให้ผู้เข้ารับการทดสอบทราบ เพื่อทำการฝึกซ้อม

ตอนที่ ๕

หน้าที่ผู้เข้ารับการทดสอบ

๑๑. การฝึกเพื่อเตรียมการทดสอบ ผู้เข้ารับการทดสอบมีหน้าที่ฝึกปฏิบัติตามภารกิจ ในตอนที่ ๓ ส่วนที่ ๒ ข้อที่ ๗ อย่างเคร่งครัด

๑๒. ก่อนเข้ารับการทดสอบ ผู้เข้ารับการทดสอบมีหน้าที่เตรียมหาบทเพลง และรายละเอียดที่จะใช้ในการทดสอบ รวมทั้งแนวทางในการทดสอบและการให้คะแนนในแต่ละภาค พร้อมทั้งทำความเข้าใจ

ตอนที่ ๖

รายละเอียดการทดสอบ

๑๓. การทดสอบแบ่งออกเป็น ๓ ระดับ คือ ระดับที่ ๑, ระดับที่ ๒ และระดับที่ ๓ โดยมีหัวข้อในการทดสอบเหมือนกัน แต่จะมีความยากง่ายในรายละเอียดต่างกันตามระดับที่เข้ารับการทดสอบ

๑๔. รายละเอียดของหัวข้อทดสอบในการทดสอบภาคปฏิบัติ

๑๔.๑ ดนตรีสากล

๑๔.๑.๑ การบรรเลงบันไดเสียงและองค์ประกอบ

๑๔.๑.๒ การบรรเลงบทเพลงทางเทคนิค

๑๔.๑.๓ การบรรเลงบทเพลงที่สอดคล้องกับภารกิจ

๑๔.๑.๔ การบรรเลง โน้ตทันตาเห็น

๑๔.๒ ดนตรีไทย

๑๔.๒.๑ การบรรเลงเพลงพิธีกรรมและเพลงโหมโรง

๑๔.๒.๒ การบรรเลงเพื่อการฟัง

๑๔.๒.๓ การบรรเลงเพื่อความบันเทิง

๑๔.๒.๔ การบรรเลงประกอบการแสดง

๑๔.๒.๕ การบรรเลงการตีหน้าทับ

๑๕. รายละเอียดการปฏิบัติในการทดสอบภาคปฏิบัติ

๑๕.๑ ดนตรีสากล

๑๕.๑.๑ การบรรเลงบันไดเสียงและองค์ประกอบ เล่นจากความจำ คณะกรรมการเป็นผู้เลือกให้ปฏิบัติจากขอบเขตที่กำหนดให้

๑๕.๑.๒ การบรรเลงบทเพลงทางเทคนิค คณะกรรมการเลือกให้ปฏิบัติ ๑ หรือ ๒ บท จากขอบเขตที่กำหนดให้

๑๕.๑.๓ การบรรเลงบทเพลงที่สอดคล้องกับภารกิจ คณะกรรมการเลือกให้ปฏิบัติ ๑ หรือ ๒ บท จากขอบเขตที่กำหนดให้

๑๕.๑.๔ การบรรเลงโน้ตทันตาเห็น คณะกรรมการเป็นผู้กำหนดความยากง่ายตามระดับวัดความสามารถ

๑๕.๒ ดนตรีไทย

๑๕.๒.๑ การบรรเลงเพลงพิธีกรรม คณะกรรมการเป็นผู้เลือกให้ปฏิบัติ ๑ บท จากขอบเขตที่กำหนดให้

๑๕.๒.๒ การบรรเลงเพลงเพื่อการฟัง คณะกรรมการเป็นผู้เลือกให้ปฏิบัติ ๑ บท จากขอบเขตที่กำหนดให้

๑๕.๒.๓ การบรรเลงเพลงเพื่อความบันเทิง คณะกรรมการเป็นผู้เลือกให้ปฏิบัติ ๑ บท จากขอบเขตที่กำหนดให้

๑๕.๒.๔ การบรรเลงเพลงประกอบการแสดง คณะกรรมการเป็นผู้เลือกให้ปฏิบัติ ๑ บท จากขอบเขตที่กำหนดให้

๑๕.๒.๕ การบรรเลงหน้าทับ คณะกรรมการเป็นผู้เลือกให้ปฏิบัติ ๑ หน้าทับ จากขอบเขตที่กำหนดให้

๑๖. รายละเอียดของหัวข้อทดสอบในการทดสอบภาคทฤษฎี

๑๖.๑ คนตรีสากล

๑๖.๑.๑ ทฤษฎีคนตรีสากล

๑๖.๑.๒ โสตประสาท

๑๖.๒ คนตรีไทย

๑๖.๒.๑ ความรู้ทั่วไปทางคนตรีไทย

๑๖.๒.๒ ทฤษฎีคนตรีสากลขั้นพื้นฐาน

๑๗. รายละเอียดการปฏิบัติในการทดสอบภาคทฤษฎี

๑๗.๑ คนตรีสากล เป็นการทำให้แบบทดสอบแบบปรนัยหรืออัตนัย จากแบบทดสอบที่คณะกรรมการเป็นผู้กำหนด

๑๗.๒ คนตรีไทย เป็นการทำให้แบบทดสอบแบบปรนัยหรืออัตนัย จากแบบทดสอบที่คณะกรรมการเป็นผู้กำหนด

ตอนที่ ๗

คะแนนในการทดสอบ

ส่วนที่ ๑ เกณฑ์การให้คะแนน

๑๘. เกณฑ์การให้คะแนนคนตรีสากล ในแต่ละระดับจะมีคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน เท่ากัน แบ่งออกได้ดังนี้

๑๘.๑ ภาคปฏิบัติ ๗๐ คะแนน โดยแบ่งออกเป็น

๑๘.๑.๑ Scale, Arpeggio, Chromatic, Dominant 7th, Diminished 7th

๑๘.๑.๒ บทเพลงทางเทคนิค

๑๘.๑.๓ บทเพลงที่สอดคล้องกับการกิจ

๑๘.๑.๔ การปฏิบัติโน้ตทันตาเห็น

๑๘.๒ ภาคทฤษฎี ๓๐ คะแนน โดยแบ่งออกเป็น

๑๘.๒.๑ ทฤษฎีคนตรี

๑๘.๒.๒ โสตประสาท

๑๙. เกณฑ์การให้คะแนนคนตรีไทย ในแต่ละระดับจะมีคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน เท่ากัน แบ่งออกได้ดังนี้

๑๙.๑ ภาคปฏิบัติ ๗๐ คะแนน โดยแบ่งออกเป็น

๑๙.๑.๑ การบรรเลงเพลงพิธีกรรม, เพลงโหมโรง

๑๕.๑.๒ การบรรเลงเพลงเพื่อการฟัง

๑๕.๑.๓ การบรรเลงเพลงเพื่อความบันเทิง

๑๕.๑.๔ การบรรเลงประกอบการแสดง

๑๕.๑.๕ การบรรเลงการตีหน้าทับ

๑๕.๒ ภาคทฤษฎี ๓๐ คะแนน โดยแบ่งออกเป็น

๑๕.๒.๑ ความรู้ทั่วไปทางดนตรีไทย

๑๕.๒.๒ ทฤษฎีดนตรีสากลขั้นพื้นฐาน

ส่วนที่ ๒ แนวทางการประเมินผล

๒๐. รายละเอียดในแนวทางการประเมินผลดนตรีสากล มีดังนี้

๒๐.๑ องค์ประกอบที่ใช้ในการประเมินผลการปฏิบัติเครื่องมือดนตรี แบ่งออก ดังนี้

๒๐.๑.๑ องค์ประกอบด้านความเข้าใจในเนื้อหาดนตรี มุ่งเน้นถึงคุณสมบัติด้านการแสดงออกถึงความ
ความเป็นดนตรี รวมทั้งความเข้าใจในลักษณะของบทเพลงในแต่ละยุคสมัย ผู้เข้าสอบต้องแสดงออกให้เห็น
ถึงความเข้าใจ ความรู้ และทักษะ ที่มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- คุณภาพของเสียงที่ผลิตที่มีความเหมาะสมตรงกับดนตรีในยุคนั้นๆ

- มีความเข้าใจในองค์ประกอบของบทเพลง วลีเพลง ลีลาของเพลง และสามารถรู้จักเล่น
ประโยคเพลง รวมทั้งเชื่อมประโยคเพลงได้อย่างเป็นธรรมชาติ พร้อมทั้งสามารถสร้างประโยคเพลงนั้นๆ
ได้อย่างไพเราะเหมาะสม

- สามารถับประเด็นบุคลิกและอารมณ์ของเพลงได้

- มีความเข้าใจและสามารถค้นหาจุดมุ่งหมายของผู้ประพันธ์เพลงได้

๒๐.๑.๒ องค์ประกอบด้านคุณภาพของเสียง มุ่งเน้นให้เสียงที่ผลิตออกมาต้องมีความสม่ำเสมอ
สดใส ชัดเจน และมีจุดมุ่งหมายของการแสดงออกที่ชัดเจน (Focus) เช่น ความดัง – เบา รู้จักการทำน้ำเสียง
(Intonation) คำนึงถึงการรักษาสีสันของเสียงที่หลากหลาย (Ability To Sustain Color) ผู้เข้าสอบต้อง
แสดงออกให้เห็นถึงคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- ความละเอียดอ่อนและพิถีพิถันต่อคุณภาพของเสียงที่ผลิตในลักษณะต่างๆ

- มีความสามารถที่จะรักษาเสียงได้สม่ำเสมอในปริมาณที่เหมาะสม

- มีความสามารถในการปรับระดับเสียงดัง – เบา ได้อย่างเหมาะสม

- รู้จักการใช้ Vibrato ได้ตามความเหมาะสมกับเนื้อหาดนตรี

- รู้จักใช้วิธีการถ่ายทอดคุณภาพเสียงที่ดี มีสีสันเหมาะสมกับเครื่องดนตรี

๒๐.๑.๓ องค์ประกอบด้านความคล่องแคล่วแม่นยำในการปฏิบัติ มุ่งเน้นถึงความคล่องแคล่ว และแม่นยำในการถ่ายทอดและสื่ออารมณ์เพลง ผู้เข้าสอบต้องแสดงออกให้เห็นถึงคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- ความสามารถ ความเข้าใจ และความรับผิดชอบ ในการสังเคราะห์ละเอียดในบทเพลง ทั้งนี้ เพื่อนำมาถ่ายทอดในการบรรเลงได้ตรงกับเนื้อหาดนตรีที่บันทึกไว้

- มีความคล่องแคล่ว และรู้จักรักษาน้ำเสียง สามารถสร้างประโยคและรักษาแนวดนตรี รวมทั้ง รู้จักรักษาจังหวะและบุคลิกของบทเพลง เพื่อสามารถสื่ออารมณ์ทางดนตรีได้

๒๐.๑.๔ องค์ประกอบด้านความสามารถในการสื่อสารถึงผู้ฟัง มุ่งเน้นถึงความตั้งใจและความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในการนำเสนอผลงานสู่ผู้ฟังอย่างเป็นธรรมชาติ มีความเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง ผู้เข้าสอบต้องแสดงให้เห็นถึงคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- มีความสามารถปฏิบัติได้ถูกต้องตามแนวเพลงที่กำหนด รวมทั้งมีความสามารถสื่อสารถึงผู้ฟังได้

- มีความชำนาญในการแสดงออกอย่างเป็นธรรมชาติ และมีเอกลักษณ์ของตนเอง

- มีความรู้สึกกับบรรยากาศของการแสดง พร้อมทั้งมีความตั้งใจและเข้าใจอย่างลึกซึ้งในดนตรีที่แสดง

- มีความใส่ใจ มุ่งมั่น และเชื่อมั่น ต่อการนำเสนอผลงานต่อผู้ฟัง

๒๐.๑.๕ องค์ประกอบด้านการควบคุมเครื่องดนตรี มุ่งเน้นถึงเทคนิคในการควบคุมเครื่องดนตรี (Technique) การใช้สรีระและส่วนต่างๆ ของร่างกาย (Co – Ordination) การรู้จักผ่อนคลาย (Relaxation) ในการผลิตคุณภาพของเสียง ผู้เข้าสอบต้องแสดงออกให้เห็นถึงคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- มีความเข้าใจในเทคนิคการควบคุมเครื่องดนตรีที่สัมพันธ์กับการสร้างความรู้สึกลงในเสียงดนตรี

- ความสำคัญในการเคลื่อนไหวร่างกายของผู้ปฏิบัติอย่างเป็นธรรมชาติที่ส่งผลต่อการผลิตคุณภาพเสียงที่ดี

- ความใส่ใจและเข้าใจถึงผลของการวางท่าทางในการปฏิบัติเครื่องดนตรีที่ถูกต้อง สมดุล ซึ่งจะส่งผลต่อการควบคุมความสัมพันธ์ของส่วนต่างๆ ของร่างกาย รวมทั้งการควบคุมการหายใจที่เหมาะสม และรู้จักผ่อนคลายร่างกาย

- มีความอดทนและทนทานต่อปริมาณการเล่นที่เหมาะสม

๒๐.๒ องค์ประกอบที่ใช้ในการประเมินผลภาคทฤษฎี

๒๐.๒.๑ ทฤษฎีดนตรี มุ่งเน้นความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระทางทฤษฎีดนตรีในภาพรวมที่นักดนตรีอาชีพควรมี ผู้เข้าสอบควรมีความรู้ ซึ่งจะประกอบด้วยทฤษฎีดนตรีเบื้องต้น เช่น Time Signature เครื่องหมายแปดเสียง Key Signature ขึ้นคู่ ไทรแอด การสร้างบันไดเสียงต่างๆ ไปจนถึงขั้นสูง เช่น การประสานเสียงเบื้องต้น การใช้คอร์ดต่างๆ การเชื่อมต่อคอร์ด ตลอดจนรู้จักโน้ตนอกคอร์ดชนิดต่างๆ

๒๐.๒.๒ โสตประสาท มุ่งเน้นเรื่องการฟังที่จะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาศักยภาพดนตรีในภาพรวมทั่วไปให้กับนักดนตรี ผู้เข้าสอบควรมีความสามารถในการฟังและบันทึก ซึ่งประกอบด้วย การฟังเสียงตัวโน้ตทั้งในระดับเสียงสูงและระดับเสียงต่ำ การฟังขั้นคู่ ไตรแอด์ การฟังจังหวะและแนวทำนองเพลง ทั้งแนวเดี่ยวและสองแนว รวมทั้งการฟังคอร์ดได้ถูกต้อง

๒๑. รายละเอียดในแนวทางการประเมินผลดนตรีไทย มีดังนี้

๒๑.๑ องค์ประกอบที่ใช้ในการประเมินผลการปฏิบัติเครื่องมือนดนตรี แบ่งออก ดังนี้

๒๑.๑.๑ องค์ประกอบด้านความใส่ใจในเนื้อหาดนตรี มุ่งเน้นถึงคุณสมบัติด้านการแสดงออกถึงความเป็นดนตรี รวมทั้งความเข้าใจในลักษณะของบทเพลงในแต่ละยุคสมัย ผู้เข้าสอบต้องแสดงออกให้เห็นถึงความเข้าใจ ความรู้ และทักษะ ที่มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- คุณภาพของเสียงที่ผลิตที่มีความเหมาะสมตรงกับดนตรีไทยในยุคสมัยนั้นๆ
- มีความเข้าใจในองค์ประกอบของบทเพลง วลีเพลง ลีลาของเพลง และสามารถรู้จักเล่นประโยคเพลง รวมทั้งเชื่อมประโยคเพลงได้อย่างเป็นธรรมชาติ พร้อมทั้งสามารถสร้างประโยคเพลงนั้นๆ ได้อย่างไพเราะเหมาะสม

- สามารถจับประเด็นในเอกลักษณ์ บุคลิกลักษณะและอารมณ์ของเพลงได้
- มีความเข้าใจและสามารถค้นหาจุดมุ่งหมายของผู้ประพันธ์เพลงได้

๒๑.๑.๒ องค์ประกอบด้านคุณภาพของเสียงและระสมือ มุ่งเน้นให้เสียงที่ผลิตออกมาต้องมีความสม่ำเสมอ สดใส ชัดเจน และมีจุดมุ่งหมายของการแสดงออกที่ชัดเจน เช่น ความดัง – เบา รู้จักการทำน้ำเสียง และคำนึงถึงการรักษาสีสันของเสียงที่หลากหลาย ผู้เข้าสอบต้องแสดงออกให้เห็นถึงคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- ความละเอียดอ่อนและพิถีพิถันต่อคุณภาพของเสียงที่ผลิตในลักษณะต่างๆ
- มีความสามารถที่จะรักษาเสียงได้สม่ำเสมอในปริมาณที่เหมาะสม
- มีความสามารถในการปรับระดับเสียงดัง – เบา ได้อย่างเหมาะสม
- รู้จักการใช้เทคนิคของเครื่องดนตรีไทย ได้ตามความเหมาะสมกับเนื้อหาดนตรีไทย
- รู้จักใช้วิธีการถ่ายทอดคุณภาพเสียงที่ดี มีสีสันเหมาะสมกับเครื่องดนตรี
- มีกลวิธีการแปรทำนองเพลงได้อย่างเหมาะสม ถูกตามลักษณะการปฏิบัติ พิถีพิถันในเสียงเพลง

๒๑.๑.๓ องค์ประกอบด้านความแม่นยำในการปฏิบัติ มุ่งเน้นถึงความคล่องแคล่วและแม่นยำในการถ่ายทอดและสื่ออารมณ์ของเพลงทั้งทำนองและจังหวะ ผู้เข้าสอบต้องแสดงออกให้เห็นถึงคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- ความสามารถ ความเข้าใจ และความรับผิดชอบ ในการสังเกตรายละเอียดในบทเพลงไทย ทั้งนี้เพื่อนำมาถ่ายทอดในการบรรเลงได้ตรงกับเนื้อหาดนตรีที่บันทึกไว้

- มีความคล่องแคล่วในการปฏิบัติเครื่องดนตรีไทย และรู้จักรักษาน้ำเสียง สามารถสร้างประโยค และรักษาแนวดนตรี รวมทั้งรู้จัก รักษาจังหวะและบุคลิกของบทเพลง เพื่อสามารถสื่ออารมณ์ทางดนตรีได้ ตามทำนองและจังหวะของบทเพลงนั้นๆ

๒๑.๑.๔ องค์ประกอบด้านความสามารถในการสื่อสารถึงผู้ฟัง มุ่งเน้นถึงความตั้งใจและความ เข้าใจอย่างลึกซึ้งในการนำเสนอผลงานสู่ผู้ฟังอย่างเป็นธรรมชาติ มีความเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง ผู้เข้า สอบต้องแสดงให้เห็นถึงคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- มีความสามารถปฏิบัติได้ถูกต้องตามแนวเพลงที่กำหนด รวมทั้งมีความสามารถสื่อสารถึง ผู้ฟังได้

- มีความชำนาญในการแสดงออกอย่างเป็นธรรมชาติ และมีเอกลักษณ์ของตนเอง

- มีความรู้สึกกับบรรยากาศของการแสดง พร้อมทั้งมีความตั้งใจ และเข้าใจอย่างลึกซึ้งในดนตรี ที่แสดง

- มีความใส่ใจ มุ่งมั่น และ เชื้อมั่น ต่อการนำเสนอผลงานต่อผู้ฟัง

๒๑.๑.๕ องค์ประกอบด้านการควบคุมเครื่องดนตรีไทย มุ่งเน้นถึงเทคนิคในการควบคุมเครื่อง ดนตรี การใช้สรีระและส่วนต่างๆ ของร่างกาย ในการผลิตคุณภาพของเสียง ผู้เข้าสอบต้องแสดงออกให้ เห็นถึงคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- มีความเข้าใจในเทคนิคการควบคุมเครื่องดนตรีที่สัมพันธ์กับการสร้างความรู้สึกลงในเสียงดนตรี

- ความสำคัญในการเคลื่อนไหวร่างกายของผู้ปฏิบัติอย่างเป็นธรรมชาติที่ส่งผลต่อการผลิต คุณภาพเสียงที่ดี

- ความใส่ใจและเข้าใจถึงผลของการวางท่าทางในการปฏิบัติเครื่องดนตรีที่ถูกต้อง

- มีความอดทนและทนทานต่อปริมาณการเล่นที่เหมาะสม

๒๑.๒ องค์ประกอบที่ใช้ในการประเมินผลภาคทฤษฎี

๒๑.๒.๑ ความรู้ทั่วไปทางดนตรีไทย มุ่งเน้นความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระเกี่ยวกับความรู้ ทั่วไปที่นักดนตรีไทยควรรู้ในภาพรวม ผู้เข้าสอบควรมีความรู้เกี่ยวกับประวัติดนตรีไทยในสมัยต่างๆ ระดับ เสียง, จังหวะ, โน้ตเพลง, ศัพท์สังคีต ตลอดจนประวัติเพลงไทยที่สำคัญ

๒๑.๒.๒ ทฤษฎีดนตรีสากลขั้นพื้นฐาน เพื่อให้ นักดนตรีไทย ได้มีโอกาสสัมผัสและมีความรู้ ทางด้านทฤษฎีดนตรีสากลขั้นพื้นฐาน ผู้เข้าสอบควรมีความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีดนตรีสากลเบื้องต้น เช่น ตัว โน้ต, ตัวหยุด, เครื่องหมายเปล่งเสียง, เครื่องหมายตั้งบันไดเสียง และ ชั้นคู่ ตลอดจนศัพท์ดนตรีที่สำคัญที่ ควรทราบ

ส่วนที่ ๓ เกณฑ์ผ่านและระดับการให้คะแนน

๒๒. ดนตรีสากล

๒๒.๑ เกณฑ์ผ่านในแต่ละระดับผู้เข้าสอบทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ต้องได้คะแนน ๗๐% จึงจะถือว่าสอบผ่าน ในกรณีที่ผู้เข้าสอบสมัครเข้าทำการสอบครั้งที่ ๑ และสอบไม่ผ่านในภาควิชาใด สามารถเก็บภาควิชาที่สอบผ่านไว้ได้ และสมัครสอบเฉพาะภาควิชาที่สอบไม่ผ่านในการสอบครั้งที่ ๒ ทั้งนี้ ผู้เข้าสอบจะต้องสอบภาควิชาที่สอบไม่ผ่านให้ผ่านในการสอบครั้งที่ ๒ นี้เท่านั้น มิเช่นนั้นจะถือว่าภาควิชาที่เคยสอบผ่านไว้เป็นโมฆะ และจะต้องสมัครเข้าทำการสอบใหม่ทั้ง ๒ ภาควิชาในครั้งต่อไป

๒๒.๒ ระดับการให้คะแนน มีดังนี้

๒๒.๒.๑ ผู้ที่สอบได้คะแนน รวมทั้ง ๒ ภาควิชา ๗๐% ขึ้นไป ถือว่าสอบผ่าน

๒๒.๒.๒ ผู้ที่สอบได้คะแนน รวมทั้ง ๒ ภาควิชา ๘๐% ขึ้นไป ถือว่าสอบผ่าน ด้วยคะแนน เกียรตินิยม อันดับ ๒

๒๒.๒.๓ ผู้ที่สอบได้คะแนน รวมทั้ง ๒ ภาควิชา ๙๐% ขึ้นไป ถือว่าสอบผ่าน ด้วยคะแนน เกียรตินิยม อันดับ ๑

๒๒.๒.๔ ผู้ที่สอบผ่านระดับที่ ๑ จะได้รับประกาศนียบัตรรับรองผลการทดสอบ ตามผนวก ข ผู้ที่สอบผ่านระดับที่ ๒ และ ระดับที่ ๓ จะได้รับประกาศนียบัตรรับรองผลการทดสอบและได้รับการประดับเครื่องหมายแสดงความสามารถทางดนตรี ตามผนวก ข และ ผนวก ค

๒๓. ดนตรีไทย

๒๓.๑ เกณฑ์ผ่านในแต่ละระดับผู้เข้าสอบทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ต้องได้คะแนน ๗๐% จึงจะถือว่าสอบผ่าน ในกรณีที่ผู้เข้าสอบสมัครเข้าทำการสอบครั้งที่ ๑ และสอบไม่ผ่านในภาควิชาใด สามารถเก็บภาควิชาที่สอบผ่านไว้ได้ และสมัครสอบเฉพาะภาควิชาที่สอบไม่ผ่านในการสอบครั้งที่ ๒ ทั้งนี้ ผู้เข้าสอบจะต้องสอบภาควิชาที่สอบไม่ผ่านให้ผ่านในการสอบครั้งที่ ๒ นี้เท่านั้น มิเช่นนั้นจะถือว่าภาควิชาที่เคยสอบผ่านไว้เป็นโมฆะ และจะต้องสมัครเข้าทำการสอบใหม่ทั้ง ๒ ภาควิชาในครั้งต่อไป

๒๓.๒ ระดับการให้คะแนน มีดังนี้

๒๓.๒.๑ ผู้ที่สอบได้คะแนน รวมทั้ง ๒ ภาควิชา ๗๐% ขึ้นไป ถือว่าสอบผ่าน

๒๓.๒.๒ ผู้ที่สอบได้คะแนน รวมทั้ง ๒ ภาควิชา ๘๐% ขึ้นไป ถือว่าสอบผ่าน ด้วยคะแนน เกียรตินิยม อันดับ ๒

๒๓.๒.๓ ผู้ที่สอบได้คะแนน รวมทั้ง ๒ ภาควิชา ๙๐% ขึ้นไป ถือว่าสอบผ่าน ด้วยคะแนน เกียรตินิยม อันดับ ๑

๒๓.๒.๔ ผู้ที่สอบผ่านระดับที่ ๑ จะได้รับประกาศนียบัตรรับรองผลการทดสอบ ตามผนวก ข ผู้ที่สอบผ่านระดับที่ ๒ และ ระดับที่ ๓ จะได้รับประกาศนียบัตรรับรองผลการทดสอบและได้รับการประดับเครื่องหมายแสดงความสามารถทางดนตรี ตามผนวก ข และ ผนวก ค

ส่วนที่ ๔ ใบให้คะแนนในการทดสอบ

๒๔. ใบให้คะแนนในการทดสอบดนตรีสากล

- ๒๔.๑ ใบให้คะแนนการทดสอบเพื่อจัดระดับความสามารถของนักดนตรีเป็นรายบุคคล ระดับที่ ๑
- ๒๔.๒ ใบให้คะแนนการทดสอบเพื่อจัดระดับความสามารถของนักดนตรีเป็นรายบุคคล ระดับที่ ๒
- ๒๔.๓ ใบให้คะแนนการทดสอบเพื่อจัดระดับความสามารถของนักดนตรีเป็นรายบุคคล ระดับที่ ๓

๒๔.๑ ใบให้คะแนนการทดสอบเพื่อจัดระดับความสามารถของนักดนตรีเป็นรายบุคคล ระดับที่ ๑

ลำดับ	ยศ-นาม	Scale & Arpeggio (๑๕)			บทเพลง ทางเทคนิค (๒๐)	บทเพลง ภารกิจ (๒๐)	โน้ต ทันตาเห็น (๑๕)	ทฤษฎี ดนตรี (๒๐)	โสต ประสาท (๑๐)	รวม (๑๐๐)
		Maj.	Mel.	Har.						

(ลงชื่อ) กรรมการผู้ให้คะแนน

๒๔.๒ ไปให้คะแนนการทดสอบเพื่อจัดระดับความสามารถของนักดนตรีเป็นรายบุคคล
ระดับที่ ๒

ลำดับ	ยศ-นาม	Scale & Arpeggio (๑๕)					บทเพลง ทางเทคนิค (๒๐)	บทเพลง ภารกิจ (๒๐)	โน้ต ทันตาเห็น (๑๕)	ทฤษฎี ดนตรี (๒๐)	โสต ประสาท (๑๐)	รวม (๑๐๐)
		Maj.	Mel.	Har.	Chro.	Dom.						

(ลงชื่อ) กรรมการผู้ให้คะแนน

๒๔.๓ ไปให้คะแนนการทดสอบเพื่อจัดระดับความสามารถของนักดนตรีเป็นรายบุคคล
ระดับที่ ๓

ลำดับ	ยศ-นาม	Scale & Arpeggio (๑๕)						บทเพลง ทาง เทคนิค (๒๐)	บทเพลง ภารกิจ (๒๐)	โน้ต ทันตาเห็น (๑๕)	ทฤษฎี ดนตรี (๒๐)	โสต ประสาท (๑๐)	รวม (๑๐๐)
		Maj.	Mel.	Har.	Chro.	Dom.	Dim.						

(ลงชื่อ) กรรมการผู้ให้คะแนน

๒๕. ใบให้คะแนนในการทดสอบดนตรีไทย

๒๕.๑ ใบให้คะแนนการทดสอบเพื่อจัดระดับความสามารถของนักดนตรีเป็นรายบุคคล ระดับที่ ๑

๒๕.๒ ใบให้คะแนนการทดสอบเพื่อจัดระดับความสามารถของนักดนตรีเป็นรายบุคคล ระดับที่ ๒

๒๕.๓ ใบให้คะแนนการทดสอบเพื่อจัดระดับความสามารถของนักดนตรีเป็นรายบุคคล ระดับที่ ๓

**๒๕.๑ ใบให้คะแนนการทดสอบเพื่อจัดระดับความสามารถของนักดนตรีเป็นรายบุคคล
ระดับที่ ๑**

ลำดับ	ยศ-นาม	เพลงพิธีกรรม (๑๕)	เพลงเพื่อ การฟัง (๑๕)	เพลงเพื่อ ความบันเทิง (๑๕)	เพลง ประกอบการ แสดง (๑๕)	การตีหน้าทับ (๑๐)	ความรู้ทั่วไป ทางดนตรีไทย (๒๐)	ทฤษฎี ดนตรีสากล (๑๐)	รวม (๑๐๐)

(ลงชื่อ) กรรมการผู้ให้คะแนน

๒๕.๒ ไปให้คะแนนการทดสอบเพื่อจัดระดับความสามารถของนักดนตรีเป็นรายบุคคล
ระดับที่ ๒

ลำดับ	ยศ-นาม	เพลงพิธีกรรม (๑๕)	เพลงเพื่อ การฟัง (๑๕)	เพลงเพื่อ ความบันเทิง (๑๕)	เพลง ประกอบการ แสดง (๑๕)	การดีหน้าทับ (๑๐)	ความรู้ทั่วไป ทางดนตรีไทย (๒๐)	ทฤษฎี ดนตรีสากล (๑๐)	รวม (๑๐๐)

(ลงชื่อ) กรรมการผู้ให้คะแนน

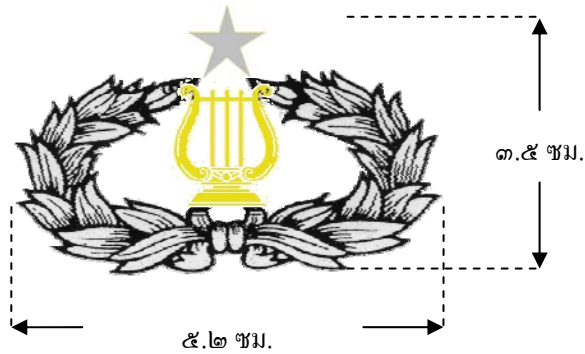
๒๕.๓ ไปให้คะแนนการทดสอบเพื่อจัดระดับความสามารถของนักดนตรีเป็นรายบุคคล
ระดับที่ ๓

ลำดับ	ชศ-นาม	เพลงโหมโรง (๑๕)	เพลงเพื่อ การฟัง (๑๕)	เพลงเพื่อ ความบันเทิง (๑๕)	เพลง ประกอบการ แสดง (๑๕)	การตีหน้าทับ (๑๐)	ความรู้ทั่วไป ทางดนตรีไทย (๒๐)	ทฤษฎี ดนตรีสากล (๑๐)	รวม (๑๐๐)

(ลงชื่อ) กรรมการผู้ให้คะแนน

ผนวก ง.

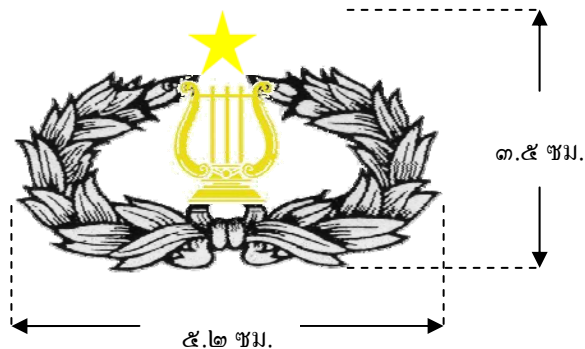
รูปแบบเครื่องหมายแสดงความสามารถทางดนตรี
ชั้นที่ ๒

รูปร่างลักษณะตามภาพประกอบ

- รูปดาว ๕ กลีบ สีเงินทำให้เป็นมัน อยู่ด้านบนของพิณ ลีทอง เหนือ ซอซัยพฤกษ์ สีเงินทำให้เป็นมัน
- ความสูง ๓.๕ ซม. กว้าง ๕.๒ ซม.

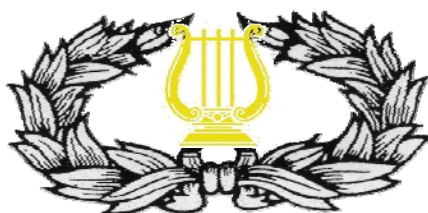
ชั้นที่ ๑

รูปร่างลักษณะตามภาพประกอบ

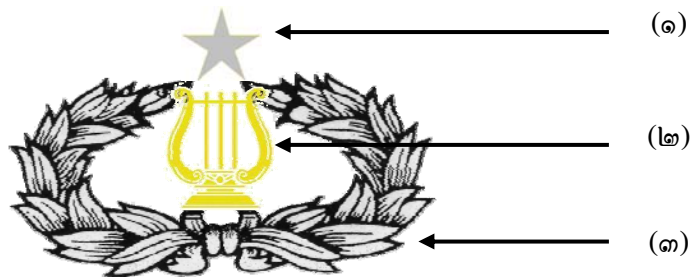
- รูปดาว ๕ กลีบ สีทอง ทำให้เป็นมัน อยู่ด้านบนของพิณ ลีทอง เหนือ ซอซัยพฤกษ์ สีเงินทำให้เป็นมัน
- ความสูง ๓.๕ ซม. กว้าง ๕.๒ ซม.

หมายเหตุ เครื่องหมายแสดงความสามารถทางดนตรีพัฒนามาจากเครื่องหมายสำหรับทหารดุริยางค์ที่ใช้ประดับ
เมื่อทำการบรรเลง ตามกฎกระทรวงกลาโหม (พ.ศ.๒๕๔๒) ว่าด้วยเครื่องหมายทหารบก ฉบับที่ ๘๐ ภาค ๓
เครื่องหมายพิเศษ ข้อ ๕๖

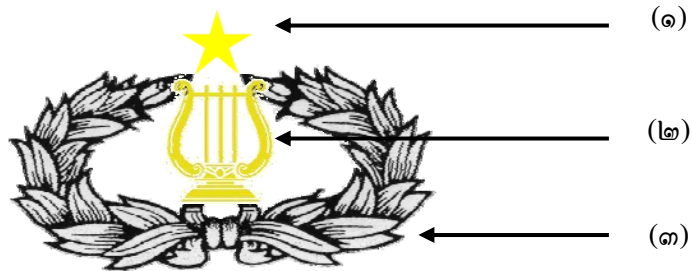
ความหมายของเครื่องหมายแสดงความสามารถทางดนตรี

ชั้นที่ ๒

๑. รูปดาว ๕ กลีบ สีเงิน หมายถึง การมีความรู้ ความชำนาญ
๒. รูปพิณ สีทอง หมายถึง เครื่องดนตรีรูปพิณของพระพิณเนศ ซึ่งถือว่าเป็นเทพแห่งศิลปะ และเป็นเครื่องหมายของเหล่าทหารดุริยางค์
๓. รูปช่อชัยพฤกษ์ สีเงิน หมายถึง สัญลักษณ์เชิดชูเกียรติอันสูงส่ง

ชั้นที่ ๑

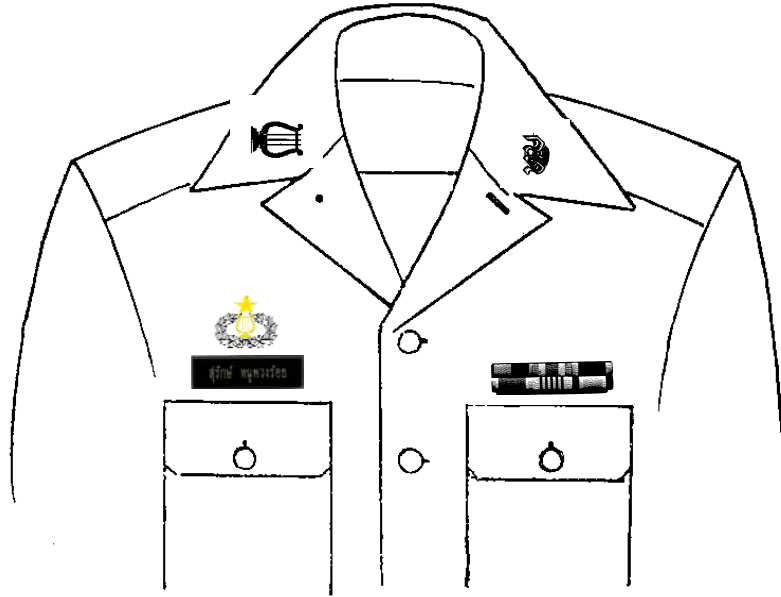

๑. รูปดาว ๕ กลีบ สีทอง หมายถึง การมีความรู้ ความชำนาญ และความเชี่ยวชาญ เป็นอย่างยิ่ง
๒. รูปพิณ สีทอง หมายถึง เครื่องดนตรีรูปพิณของพระพิณเนศ ซึ่งถือว่าเป็นเทพแห่งศิลปะ และเป็นเครื่องหมายของเหล่าทหารดุริยางค์
๓. รูปช่อชัยพฤกษ์ สีเงิน หมายถึง สัญลักษณ์เชิดชูเกียรติอันสูงส่ง

ผนวก จ.

การประดับเครื่องหมายแสดงความสามารถทางดนตรี

ชั้นที่ ๒ และ ชั้นที่ ๑

การประดับเครื่องหมายแสดงความสามารถทางดนตรี ชั้นที่ ๒ และ ชั้นที่ ๑ ใช้ประกอบกับเครื่องแบบได้
ทุกชนิด ประดับที่อกเสื้อด้านขวาได้แนวเครื่องหมายหน่วยทหารรักษาพระองค์เหนือแนวป้ายชื่อ เว้นแต่เครื่องแบบ
ฝึกและเครื่องแบบสนามให้ใช้ชนิดใหม่ปักเย็บติดที่อกเสื้อด้านขวา ถ้าใช้ประกอบกับเครื่องแบบสโมสรอกแข็งหรือ
ออกอ่อน ให้ใช้ขนาดย่อลงเหลือสองในสาม และให้ติดบนเสื้อส่วนที่เบาะพับด้านขวา
